

telovi i dělateli krásivé (toaletní) vodičky a pomády na vlasy, ve Vidni na předměstí Novo-Videňském pod čís. 630, na rok, na vynález, boty a střevíce dělati používáním nového prostředku. Otevřený popis výsady chová se u c. k. dolnorakouského místodržitelstva i volno každému nahlédnouti v něj.

Adolfu Schönsteinovi, c. k. priv. fabrikantu oleje, ve Vidni na předměstí Leopoldovském pod čís. 15, na rok, na opravu v čistění oleje, čímž hořavý olej může se dělati v rozličných barvách i s příjemnou vůní, a čím se druhy oleje dají lépe rozrůzniti (rozděliti v sorty) i docílí se kontrola, aby se zamezilo i objevovalo kradení oleje, pak kupovatel chráněn jest od ošizení, konečně zamezuje se nepříjemný zápach na šatech a rukou při naplňování lamp. Žádáno, aby vynález ten choval se v tajnosti. Z veřejných ohledův na zdraví není tomu nic na závadě, aby výsada ta se provozovala.

Jsraelu Guttmanovi, oprávněnému klempíři v Pešti pod čís. 14, na dvě leta, na vynález plivadla s pokrývkou z pocinované železné žesti (plechu). Otevřený popis výsady chová se u c. k. uherského místodržitelstva i volno každému nahlédnouti v něj. Z veřejných ohledův na zdraví není tomu nic na závadě, aby výsada ta se provozovala.

Janu Bernardu Augustu Schäfferovi a Kristyánu Bedřichu Budenbergovi, majetníkům mechanické dílny v Děvině (Magdeburgu) pod firmou „Schäffer i spolek jeho,“ skrze Josefa Petrovského, úředníka u c. k. priv. Vídensko-Hlohnické železné dráhy, ve Vidni na předměstí Leopoldovském pod čís. 386, na rok, na vynález nového ústroje lamp olejných. V Prusku jest ten vynález od 11. dubna r. 1851, nadán výsadou na pět let. Žádáno, aby vynález ten choval se v tajnosti. Revers cizinský jest předložen.

Karlu Gromadziňskému, obchodnickému komisionářovi ve Lvově, toho času ve Vidni na předměstí Leopoldovském pod čís. 565, na rok, na vynález chemických zapalovacích neb vařících kamenův na bezprostřední zapalování jakéhokoliv paliva. Žádáno, aby vynález ten choval se v tajnosti. Z veřejných ohledův na bezpečnost není tomu nic na závadě, aby výsada ta se provozovala.

Antonínu Pichlerovi, měst. klobučníku ve štyrském Hradci na rybném placu pod čís. 903, na dvě leta, na opravu v barvení na černo všech druhův tenkých i hrubých plstěných kloboukův, na dobrý, trvalý i rychlejší a lacinější způsob než obyčejně. Žádáno, aby vynález ten choval se v tajnosti.

Janu Jak. Mayerovi, strojovému inženýru v Paříži, na Boulevard de la Madelaine pod čís. 17, skrze Jak. Frant. Jindřicha Hembergera, ve Vidni v městě pod čís. 785, na dvě leta, na opravu na parovozech čili lokomotivách upotřebením dvou kol aneb nápravy (osi) skrze schránku na oheň aneb mezi nebo pod mřížemi (roštem) jejím, čímž může rozmnožiti se počet přívěsných kol, aniž jest proto potřeba mašinu prodloužiti neb rošť zkrátiti. Otevřený popis výsady chová se u c. k. dolnorakouského místodržitelstva i volno každému